

[Per Hækkerup.]
og fremmest skal dreje sig om lønningerne til lønmodtagerne, og at lønmodtagerne i virkeligheden bliver berøvet deres muligheder for effektivt at varetage deres egne interesser.

Jeg tror, regeringen hermed har lagt op til en så udpræget ensidig stillingtagen imod lønmodtagernes interesser, som tænkes kan. Man kan sige, at det er udtalelser, der måske ikke skal tages helt for deres pålydende værdi. Jeg tror nu, at man skal forstå dem, som de er sagt. Jeg tror det så meget desto mere, som regeringens handlinger, siden den kom til magten, understreger dens lønmodtagerfjendtlighed.

Lad mig erindre om, at regeringen gik i gang med sin første presserende opgave at fastlægge den økonomiske politik og da selv erkendte, at det kun var den næstbedste løsning, man præsterede, men man forsøgte samtidig at lægge skylden for, at den bedste løsning, som man selv havde stemt imod i december måned, ikke kunne gennemføres, på lønmodtagerorganisationerne. Det var ikke en handlekraftig regering, der lagde sin egen politik frem for lønmodtagerorganisationerne og til deres bedømmelse, men det var en regering, der forsøgte at skubbe ansvaret fra sig og at placere det ensidigt på lønmodtagerorganisationerne.

Hvis man tænker på, hvordan det er gået med det vigtige område, der hedder tjenestemandsløvgivningen, må man også her erkende, at regeringen ikke var i stand til at bringe tjenestemandskommissionens meget grundige og årelange arbejde til en afslutning, således som det var forudset af den tidligere regering, og som det var aftalt med tjenestemandsgenerationerne. Da man ikke kunne det og i hast stillede nogle ikke særlig velgennemtænkte forslag til tjenestemandsgenerationerne, som disse ikke kunne godkende, ja, så droppede man hele tjenestemandskommissionens betænkning, også den del af tjenestemandsgenerationens reform, som i og for sig udmærket kunne være ført videre. Det tyder ikke på nogen særlig hensyntagen til tjenestemandene.

Eller lad mig nævne, at et af de store angrebepunkter mod den daværende regering under valgkampen var, at arbejdsløsheden var vokset. Er denne arbejdsløshed

så gået ned igen i perioden siden regerings-skiftet? Nej, det er den ikke. Det kunne man måske heller ikke forvente endnu. Men det, der er afgørende, er, at der synes ikke at være tendens til det. Og de besparelser eller rettere nedskæringer, som regeringen gennemførte som et led i sin finanspolitik, må uundgåeligt påvirke arbejdsløshedstallene i opadgående retning, specielt inden for visse geografiske og erhvervsområder.

Jeg kan også nævne, at regeringen har svigtet i spørgsmålet om kildeskatten. Under valgkampen gjorde vi fra socialdemokratisk side klart, at fik vi en borgerlig regering efter valget, måtte vælgerne regne med, dels at kildeskatten ville blive udsat, dels at den ville blive ændret og ud fra et lønmodtagersynspunkt forringet. Begge dele er sket. Kildeskatten træder ikke i kraft i 1969, men den 1. januar 1970. Og regeringsflertallet har gennemført forringelser i den kildeskatteordning, som allerede var vedtaget.

Lad mig endvidere nævne spørgsmålet om jordspekulationen, om de fortsatte pristigninger på jord, som jo også var noget af det, der i høj grad optog os under valgkampen, og som er et vigtigt samfundsproblem. Hvad har regeringen gjort her? Ja, regeringen har nedsat det beløb, hvormed statens bolig- og byggefond skulle forøges, fra de 400 mill. kr., vi havde foreslået i finanslovsforslaget, til 150 mill. kr. Da næppe nogen vil bestride, at statens bolig- og byggefond ville være et særdeles velgnet middel til at fremme udbuddet af byggemodnet jord og dermed til at dæmpe pristigningerne på jorden, ja, så betyder denne nedskæring, at dette middel mod de stigende priser er blevet så forringet, at dets virkning næppe vil være særlig mærkbar. Jeg kan også nævne, at regeringen afviste det forslag, vi fra socialdemokratiets side tidligere havde fremsat og nu genfremsatte om en skærpelse af kapitalvindingsafgiften for derved at inddrage en del af kapitalgevinsten.

Alt dette viser med tydelighed, at regeringen ikke i sin politik sigter på at varetage eller blot tage hensyn til lønmodtagernes interesser. Det er en lønmodtagerfjendsk regering, vi har fået; dens standpunkt i søfartskonflikten er klart og tydeligt af-